

kunnet give Anledning til alle de Betragtninger. Seg skal nu ikke blande mig i den Diskurs, der føres om Høiskoler og Fortsættelsesskoler, men kun overfor min ærede Sidemand til Venstre (Berntsen) sige, at jeg er fuldstændig uenig med ham, naar han hævder, at det hovedsagelig er den bedre stillede Del af Befolkningen, der vil kunne benytte Fortsættelsesskolerne og faae Gavn af dem. Det forekommer mig, at Spørgsmaalet dreier sig om dette: Kan et ungt Menneske, der ikke har fyldt 18 Aar, altsaa mellem 17 og 18 Aar, have noget virkeligt Udbytte af at besøge en Folkehøiskole. Dette er Spørgsmaalet, der ligger for, og derjom man ikke tør benægte det, hvad jeg tror vil falde noget vanskeligt, idet man maa sige, at i mange og maaske de fleste Tilfælde kan et ungt Menneske have lige saa godt Nytte og lige saa meget Udbytte af at besøge en Høiskole, naar det er 17 Aar, som naar det er mellem 18 og 19, saa synes det mig, at der ikke er Grund til at se saa skjævt paa det stillede Vædringsforslag, som jeg derfor vil anbefale ærede Medlemmer at stemme for. Seg tror, man gjør Uret mod Skolerne og ogsaa mod de unge Mennesker, der besøge Skolerne, naar man, fordi de ikke ere fyldte deres 18de Aar, ikke vil regne dem med som Elever i Skolen.

Berntsen: Paa det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler rettede: Kan et Menneske under 18 Aar have godt Udbytte, have Nytte af at komme paa en Høiskole? vil jeg ganske kort svare: Ja som Undtagelse, men som Regel have de bedst af at blive derfra, indtil de ere blevne 18 Aar.

Højmark: Seg veed, at mange Mænd, der i mange Aar have været beskæftigede med Læregjerningen ved Høiskolerne, have en helt anden Mening derom end det ærede Medlem.

H. Nielsen: Seg vilde egentlig have fraskaldet Ordet, men ønsker dog at sige et Par Bemærkninger til dem, der bleve gjorte af det ærede Medlem fra Sønderjød (Højmark). Seg er enig i hans Betragtning og skulde ikke have givet Anledning til, at Forhandlingen blev endnu større end den, der allerede er reist om denne Sag, som jeg ikke tror vedrører Forholdet mellem Fortsættelsesskolerne og Folkehøiskolerne, men jeg tror, at om end Sagen, som det er gjort gjældende af det ærede Medlem fra Årsens (Berntsen), er modent overvejet fra Udvalgets Side, saa har Overvejelser dog ikke været saa moden, at Udvalget har kunnet paavise, at der er

nogen væsentlig Forskjel paa Modtageligheden for aandelig Paavirkning og Personlighedens Udvikling, efter som Personen er 17—18 Aar eller 18—19 Aar. Det ærede Medlem udtalte, at han vilde gjerne have en højere Alder, det vil sige, at han vil have Personlighedens udviklet, før Folk komme paa Høiskolen. Det er ikke den sædvanlige Opfattelse, tidligere har man oftere tilraadet, og det Raad er ogsaa blevet fulgt, at de Paagjældende skulde søge Udvikling paa Folkehøiskolen før det 18de Aar og saa fortsætte igjen paa et senere Alderstrin. Det er vist ogsaa det Bedste. Kunne de ikke naae det paa anden Maade, saa ere de nøbde til at tage Udviklingen, naar de kunne faae den. Naar det blev sagt, at det stemmer bedst med den hidtidige Udvikling nu at springe op til 18 Aar, saa skal jeg erindre om, at det ærede Medlem, som talte for Forslagsstillerne, allerede har gjort opmærksom paa, at tidligere var Grændsen 15 Aar. Ved at følge dem, der tale for 17 Aar, faaer man en Grændse, der ikke er nogen Ulempe for Fortsættelsesskolerne, og Springet bliver ikke saa stort. Ærede Medlemmer maa betænke, at der er en Bestemmelse om, at Folkehøiskoler, som ikke ere besøgte af mindst 10 Aarslevere, det vil sige Elever, der have været der i 8 Maanedere eller i de Skoler, som ikke have Higeafdelinger, 5 Maanedere, kunne ikke faae Understøttelse. Saa-danne Skoler kunne have mange Elever og dog ikke faae Tilskud, fordi de ikke kunne opfylde Betingelserne, og det vil være til stor Skade. Seg vil derfor støtte Forslaget om 17 Aar, derved gjør man det mindste Spring fra det Bestaaende. Seg tror, at man skal være meget varsom med at gaa for langt derfra. Vi have allerede nu en Bestræbelse, som gaar i den Retning at søge de store Skoler med store Eiendomme, hvor Forholdene ligne Kasernesforhold. Disse kunne i mange Henseender have gode Sider, men paa dem skulde helst kun den modne Ungdom. Under mindre Forhold kan der bedre gives en Fordommelse til den Udvikling, som senere kan komme. Altsaa, for at holde saa meget som muligt paa det Bestaaende vil jeg anbefale det af de 15 ærede Medlemmer stillede Forslag.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

1) Vædringsforslag til § 1 af Bjørnemark, Ving, Bust, Brandes, Højmark, Horup, H. Jensen, Henning Jensen, L. C. Larsen, S. K. Larsen, Lauridsen, Røhr, Nielsen-Grøn, Pingel og S. Sørensen: